

# ZBIERKA ZÁKONOV SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 1948

Vyhlášené: 28.04.1948 Časová verzia predpisu účinná od: 28.04.1948 do: 31.12.1950

**Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.**

**81**

**Z á k o n**

ze dne 7. dubna 1948,

**kterým se mění a doplňuje zákon ze dne 28. června 1929, č. 114 Sb., o výkonu lékařské praxe.**

Ústavodárné Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

## **Čl. I**

Zákon č. 114/1929 Sb. se mění a doplňuje takto:

1. § 1, odst. 1 zní:

„Pokud tento zákon nestanoví jinak, jest oprávněn vykonávat lékařskou praxi na území Československé republiky, kdo

- a) je svéprávným československým státním občanem,
- b) dosáhl diplomu doktora veškerého lékařství některé československé university,
- c) vykonal výcvik předepsaný v § 7a a
- d) dostal povolení podle § 8, odst. 1.“

2. Za § 7 se vkládá nový § 7a tohoto znění:

### **„§ 7a**

(1) Lékaři, kteří dosáhli diplomu doktora veškerého lékařství po 5. květnu 1945, mohou zahájit praxi nebo v ní pokračovatí teprve po ukončení povinného výcviku podle dalších ustanovení.

(2) Povinný výcvik trvá 3 roky.

(3) Do doby povinného výcviku se započítává:

- a) lékařům, kteří po 5. květnu 1945 již vykonávali praxi, celá doba předchozí lékařské praxe,
- b) celá doba činné vojenské služby, pokud tato služba byla konána v československé armádě ve škole na důstojníky zdravotnictva a lékárnictva v záloze, v lékařské vojenské službě nebo ve vojenské lékařské škole, osvojil-li si lékař za tuto dobu všeobecné vědomosti a zručnosti v praxi ústavní i mimoústavní,
- c) celá doba služby konané v letech 1939 až 1945 v československé zahraniční armádě nebo v některé ze spojeneckých armád ve škole na důstojníky zdravotnictva a lékárnictva v záloze nebo ve zdravotní službě,
- d) doba odborné činnosti vykonávané před dosažením diplomu doktora veškerého lékařství, konal-li tuto činnost kandidát lékařství, který byl dne 17. listopadu 1939 zapsán alespoň

v osmém studijním běhu na lékařské fakultě některé české university, v době od 17. listopadu 1939 do 4. května 1945 na území Československé republiky nebo na území ovládaném spojenci v ústavu léčebném nebo ošetrovacím nebo zdravotnickém ústavu výzkumném a vzdělávacím, a odpovídá-li činnost povahou konaných prací činnosti lékařské, jednou čtvrtinou, nejvýše však dobou jednoho roku; byla-li však konána osobou, která do 17. listopadu 1939 vykonala na lékařské fakultě některé české university s úspěchem druhou přísnou zkoušku doktorskou, jednou polovinou bez dalšího omezení.

(4) Ministerstvo zdravotnictví stanoví směrnicemi, které vydá po slyšení lékařských komor, lékařských fakult a Ústřední rady odborů vyhláškou v Úředním listě, povahu činnosti a zásady pro určování působiště v době povinného výcviku tak, aby si lékař výcvikem osvojil všeobecné vědomosti a zručnosti v praxi ústavní i mimoústavní. Podle těchto směrnic určuje v jednotlivých případech působiště a způsob činnosti v době povinného výcviku zemský národní výbor (na Slovensku pověřenectvo zdravotnictví), při čemž je přihlédnouti k tomu, aby se lékaři dostalo přiměřeně placeného místa.

(5) Výkon povinného výcviku se nepokládá za přerušení vzdělávací lékařské činnosti požadované pro udělení titulu odborného lékaře."

### 3. § 8 zní:

„(1) Lékař smí zahájit praxi v samostatném výdělečném postavení nebo ve služebním či jiném právním poměru, jakož i změnit dosavadní působiště nebo způsob výkonu praxe jen, dostane-li k tomu povolení, po případě po marném uplynutí lhůty podle odstavce 5.

(2) Povolení podle odstavce 1 uděluje na žádost zemský národní výbor (na Slovensku pověřenectvo zdravotnictví). V žádosti je třeba uvést okolnosti rozhodné pro posouzení případu, a jde-li o povolení zahájení praxe, též prokázat, že u žadatele jsou splněny ostatní podmínky tohoto zákona.

(3) Před rozhodnutím o žádosti se vyzvou místně příslušné okresní národní výbory, nositelé veřejnoprávního sociálního pojištění, lékařské komory a odborová organizace, aby se vyjádřily k žádosti nejdéle do 8 dnů. Po marném uplynutí této lhůty lze rozhodnouti o žádosti bez dalšího.

(4) Povolení nelze udělit, i když jsou u žadatele splněny ostatní předpoklady podle tohoto zákona, bylo-li by jeho udělení v rozporu s veřejným zájmem zdravotním, zejména s veřejným zájmem na provádění jednotného plánu zdravotní péče (§ 2, odst. 1 zákona ze dne 19. března 1947, č. 49 Sb., o poradenské zdravotní péči). Povolení nelze udělit ani tehdy, není-li žadatel ochoten nebo nemůže-li v dotčeném působišti převzít přiměřený pracovní závazek vůči veřejné zdravotní správě nebo národnímu pojištění nebo jiný závazek, jehož plnění je v důležitém veřejném zdravotním zájmu. Toto ustanovení se nevztahuje na žadatele uvedené v odstavci 7, písm. d). Odepře-li povolení, sdělí zemský národní výbor (pověřenectvo zdravotnictví) žadateli jiná vhodná působiště, kde by mohl zahájit praxi.

(5) Nedojde-li rozhodnutí žadateli do jednoho měsíce ode dne podání žádosti, má se za to, že povolení bylo uděleno.

(6) Zjistí-li zemský národní výbor (na Slovensku pověřenectvo zdravotnictví), že u osoby oprávněné vykonávat lékařskou praxi nejsou již splněny všechny náležitosti stanovené v §§ 1 až 7, nebo že tu nastaly okolnosti, pro které by muselo být odepřeno povolení podle odstavce 1, vysloví zánik oprávnění této osoby k dalšímu výkonu praxe.

(7) Povolení podle odstavce 1 nepotřebují:

- a) lékaři, kteří dostali svolení k výkonu lékařské praxe podle ustanovení § 4,
- b) lékaři, kteří mohou vykonávat praxi podle ustanovení §§ 5 nebo 6,

- c) profesori lékařských fakult československých universit,
- d) úřední lékaři ustanovení ve veřejné správě, úřední lékaři nositelů veřejnoprávního sociálního pojištění a vojenští lékaři pro výkon služby; při rozhodování o povolení k výkonu mimoslužební lékařské praxe jest u nich přihlédnouti k tomu, kde jsou vázáni výkonem služby.

(8) Vzdání se výkonu praxe je lékař povinen předem oznámiti ve lhůtě 15 dnů zemskému národnímu výboru (na Slovensku pověřenectvu zdravotnictví)."

4. § 16, odst. 2 zní:

„Orgán, u něhož se vede trestní řízení podle odstavce 1, je povinen, je-li osoba, proti níž se trestní řízení vede, členem lékařské komory, vyznamet tuto komoru, že řízení bylo zahájeno, a vyzvat ji, aby se k věci vyjádřila nejdéle do 30 dnů. Před uplynutím této lhůty nesmí být řízení skončeno. Nedojde-li vyjádření lékařské komory ve stanovené lhůtě, není orgán v dalším řízení zdržován. Výsledek trestního řízení budiž sdělen zemskému národnímu výboru (na Slovensku pověřenectvu zdravotnictví) a příslušné komoře.“

5. § 16, odst. 5 zní:

„Výkon lékařské praxe lze zakázat, a to po prvé na dobu ne delší 6 měsíců, lékaři, který byl dvakrát pravoplatně potrestán pro některý z přestupků uvedených v §§ 7a, 8, 10, 12 až 15 nebo pro obdobný čin trestný podle zákonů trestních nebo zákona přestupkového (zák. čl. XL/1879). Zákaz smí být vysloven nejdéle do 4 měsíců ode dne, kdy nález o druhém potrestání nabyl právní moci.“

### Čl. II.

Nařízení s mocí zákona ze dne 21. prosince 1940, č. 344 Sl. z., o dočasných omezeních při výkonu lékařské praxe, se zrušuje.

### Čl. III.

Tento zákon nabývá účinnosti dnem vyhlášení; provedou jej ministři zdravotnictví a školství a osvěty v dohodě se zúčastněnými členy vlády.

**Dr. Beneš v. r.**

**Gottwald v. r.**

**Dr. Nejedlý v. r.**

**Plojhar v. r.**

